



Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 7 năm 2012

Số 90

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé đã thực thi lời hứa với Thiên Đường Sức Khỏe và Tâm Linh xong xuôi, Bé sẽ đi về đâu ?
- 2) Mọi người đều cầu tiến thì phải làm sao ?
- 3) Có những người thắc mắc về Thượng Đế Giáng Chơn Lý, Bé nghĩ sao về họ ?
- 4) Đêm nào cũng có bạn đạo quây quần bên Bé, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 5) Những người được gần Bé, tự cảm thức được một điều mới lạ vang dội trong tâm thức là sao ?
- 6) Cuộc sống hết duyên thì phải làm sao ?
- 7) Hôm nay Bé bắt đầu đi vòng quanh thế giới, rồi người thân yêu Bé có buồn không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 1 tháng 12 năm 1993 1) Hỏi : Bé đã thực thi lời hứa với Thiên Đường Sức Khỏe và Tâm Linh xong xuôi, Bé sẽ đi về đâu ? Đáp : Thưa, Bé sẽ tiếp theo lời yêu cầu của nơi khác, Bé có một tuần sống gần gia đình để hàn huyên lại tâm tình chờ đợi, có thì giờ nghỉ ngơi, có thì giờ tham thiền nhiều hơn. Kệ: Nhớ thương những kẻ thương Trời định Học hỏi không ngừng lại cảm minh Cao đẹp tình Trời tâm chuyển tiến Quy hình chơn trạng triển chơn tình.	Ngày 2 tháng 12 năm 1993 2) Hỏi : Mọi người đều cầu tiến thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, mọi người có cơ hội nhìn Bé thì phải lo tu nhiều hơn, thì mới có cơ hội gặt hái được sự phát triển của tâm linh. Kệ: Nhìn nhau cảm thức hành trình tiến Hành pháp chơn tâm giải nỗi phiền Học hỏi không ngừng tâm tự thức Mưu sinh tạm cảnh tự mình xuyên.
Ngày 3 tháng 12 năm 1993 3) Hỏi : Có những người thắc mắc về Thượng Đế Giảng Chơn Lý, Bé nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, những người thắc mắc về Thượng Đế Giảng Chơn Lý cũng tùy theo trình độ hiểu biết của chính họ mà thôi. Họ nghĩ Thượng Đế là đáng toàn năng, không cần nghĩ bàn đến, thì phần tâm linh của họ không được tiến hóa. Muốn biết được Thượng Đế thì phải biết giá trị của mọi trạng thái liên hệ đến Thượng Đế thì mới cảm thức được sự yêu thương cứu độ của Ngài. Kệ: Tiến sâu tâm đạo thấy tình Trời Sống khổ cũng vui vẫn nghỉ ngơi Cao đẹp tình Trời đều quý tốt Cảm thông thiên địa lại thương Trời.	Ngày 4 tháng 12 năm 1993 4) Hỏi : Đêm nào cũng có bạn đạo quây quần bên Bé, Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thưa, bạn đã và đang thực hành tự cảm nhận được sự thanh nhẹ không thể diễn tả cho người đời biết được tại sao lúc gần Bé, thì mọi sự thắc mắc trong nội tâm đều tiêu tan và cảm thấy vui và thanh nhẹ. Kệ: Từ quang hòa hợp sống chung nhà Tình đạo phân minh sống thiết tha Điền giới không ngừng chơn phát triển Bình tâm học hỏi ý thân hòa.
Ngày 5 tháng 12 năm 1993 5) Hỏi : Những người được gần Bé, tự cảm thức được một điều mới lạ vang dội trong tâm thức là sao ? Đáp : Thưa, chứng minh Bé đêm đêm thực hành không ít thì mới có luồng điện thanh nhẹ hỗ trợ cho bạn đồng hành pháp lý, hành giả cảm thức tròn trịa và an vui khi ra về. Kệ: Thực hành phát triển không biên giới Cảm thức Trời ban tưởng nhớ Trời Giao động không hành tâm động loạn Hướng không thanh nhẹ lý giao lời.	Ngày 6 tháng 12 năm 1993 6) Hỏi : Cuộc sống hết duyên thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, cuộc sống hết duyên thì phải chấp nhận tiến hóa theo số phận mà thôi, chẳng còn lưu luyến việc đời nữa, nhứt tâm hướng về phần hồn mà luật nhân quả, cuối cùng cũng phải tiến hóa, theo thiên luật mà ổn định phần hồn. Mỗi người trên mặt đất này đều phải học và tiến tùy theo luật nhân quả. Có nhiều người hứa với Trời Phật, hoàn cảnh ổn định tôi sẽ tu suốt đời, nhưng tánh nào tật nấy, chẳng chịu thực hiện đúng đắn, cứ y lại nơi Thân, Thính, Trờì, Phật, mang nhọc vào tâm, chuyện gần nhất trong thể xác cũng không lo, bệnh hoạn tấn công, đến phút cuối cùng không giải quyết được. Kệ: Thân tàn ma đại chẳng còn đi Tức tối lân la cũng tại vì Khó tránh lầm than trong cảnh khổ Hồn tâm không nhẹ khó mà thi.

Ngày 7 tháng 12 năm 1993

7) Hỏi : Hôm nay Bé bắt đầu đi vòng quanh thế giới, rời người thân yêu Bé có buồn không ?

Đáp : Thưa, đã biết được nhiệm vụ tình thương dân thân hành đạo thì Bé lúc nào cũng bằng lòng chấp nhận mà thực hành, thấy xa nhưng gần, từ khối tình thương này đến tình thương nọ đều vui hòa thẳng tiến cả.

Kệ:

Người xa nhưng tâm không xa khỏi
Nung nấu tinh thần không mệt mỏi
Chung tiến tình thương vui sống động
Hành thông tâm đạo lại tự soi.

Thuyết Pháp IV

Thầy: Kéo đi, lôi đi, kéo, nắm đầu như vậy. Minh phải đập lưng cho biết, vừa hát lên, vừa bước góc lên tôi nắm quánh nữa, đầu có thấy. Ngồi rồi, tôi mới nói được.

Bạn đạo: Thừa Thầy, Thầy dùng những cái hình ảnh đó, đó Thầy; nhưng mà về điển quang thì nó như thế nào. Đó là Thầy nhìn hình ảnh thông thường cho chúng con biết.

Thầy: Dùng điển quang thì cũng nắm đầu vậy, nắm đầu mấy người thường đâu có thấy.

Bạn đạo: Thí dụ như lúc đó có mấy người mở huệ hoặc là xuất hồn thì người ta thấy cái điển quang làm việc như thế nào? Làm việc như thế nào theo hình ảnh hay theo điển quang.

Thầy: Theo điển quang chứ, cũng nắm kéo như vậy, lôi nó ra khỏi ngực tù để cho y nói nói nói, vừa nói vừa ngưng, kéo lên một chập, đưa đưa thả y nói cái cắt, cắt cắt làm như tia cái bông vậy đó. Cho nên vừa thấy thấy y nói nói để rồi cái tôi quất liền, nhào ra một cái, y theo dõi một hồi cái y lên, y xuất ngôn ra hết. Chơi với tôi ít lần là anh nói chuyện là ăn bà xã anh, rồi cái bà xã tức, phải học nữa, nói nữa bắt hai người tu. (Thầy cười.) Bởi cái tuổi y cũng chín rồi, y tu.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, hồi đó Thầy tu rồi độ. Ông Tư rồi làm sao từ giai đoạn Thầy qua giai đoạn làm việc bằng điển quang.

Thầy: Cũng nhờ ông Tư ông lập như vậy. Minh tới gặp ông Tư : “Bạn ngồi chơi, uống nước nè. Cha! Hôm nay Trời bộ nóng nực dữ đó bạn, vậy đó”. Ông nói “Trời nóng nực dữ” ông coi cái điển của mình có hướng theo ông không, thấy không? Tùy theo, cái trình độ Y ra. Còn nếu mình thích vào cuộc ông nói “Cha! Tội nó ác ôn lắm” thì cái điển mình chạy theo. Chu cha! Tội nó ác quá (chắc lưỡi) ông làm vậy mình theo, hạp cái ý mình. Cứ vậy hoài, thì cái này mình sẽ ra. Ông coi mình nói cái gì, thấy không? Rồi ông giải? Khi mà ông giải là ông bồi cái điển, thấy không? Mà mình còn cứng đầu, chọc cho nó tức. Tức đỏ mặt lên cái ông nói cho mát. Như vậy, dạy là vậy. Cái bài của tôi vắn ra thấy. Tùy theo trình độ nghe có người nghe thẳng cha này nó dốt thấy mẹ mà tại sao nhiều người ngồi chung quanh nó nghe, nó tụ điển, nó nghe thét dạy

nó liền. Có nhiều người trí thức nghe có nhiều cái câu tôi nói dốt trần, nghe cái nó tức, tức cái nó dội, dội lại cái câu sau giải liền. Cho nên nghe chừng nào là phải theo dõi, theo dõi tới hết cuốn băng đó, thích nghe trở lộn lại nữa, phải không? Mấy người mới tu vậy đó người ta làm việc có trật tự. Nghe, nghe, nghe rồi sau này nghe thét đi, nghe tới thắm nhuần rồi nó tu tương đồng cái điển đó, nghe sung sướng. Sau cái nó thấy: Ồ! Cái này rất tầm thường. Nó thấy cái bài này tầm thường là nó đi rồi. Nhờ cái đó dẫn cái nó lên rồi, đó là bài mà tôi nghe tôi tầm thường thuộc lòng hết rồi, tôi có thể làm ra một bài như vậy rồi trình độ nó tiến tới.

Rồi gặp những bạn khác cũng câu đầu, không có để, cũng như ông này, bài ấy ra thì anh về anh cũng có bài liền. Tới tôi, tôi câu đầu anh lại rồi về cũng làm bài nữa. (Thầy cười.) Anh cũng nhiều chuyện lắm, không chịu thua nó mới hay, thấy không? Chịu thua không hay. Anh về anh chịu thua rồi anh làm, làm rồi anh đỏ, đỏ rồi tới tôi tôi quất một cái rồi anh mất tiêu. Anh này cũng vậy không bao giờ chịu thua. Ra bài nhưng mà đưa tôi, tôi đọc cái tôi cắt nghĩa thông; chính anh đọc cắt nghĩa không thông. Làm thì thấy hay vậy đó nhưng mà Y làm rồi đưa tôi cắt nghĩa thì thông mà Y cắt nghĩa tôi nghe không bao giờ thông. Là nó có cái chỗ đó đó nghĩa là cao hơn một li là đủ ăn rồi, vậy hà. Cao thì mấy cao, mà thêm một li là thấy ngon lành. Ông làm vậy tôi làm vậy nhưng làm ơn cắt nghĩa luôn đi, anh cắt nghĩa ra cái.....

Những người tu hồi nào giờ không biết viết thơ, không biết làm bài thi. Rồi tới ngày thanh nhẹ rồi, rồi nó viết thơ hay, làm bài thi giỏi nó mừng quá. Không phải mừng gì mừng, tự nhiên được nó mới mừng, mừng trong vui sướng mừng trong thâm thúy. Tôi cứ làm tới mãi mãi, chờ hồi trước đây làm biết bao nhiêu thơ liệng giỏ rác không xài, không xài được. Ráp chữ nghĩa mà không có ăn điển gì hết. Bây giờ, tôi mới qua mới mấy tháng thơ y làm được, lên.

Nhưng mà y giảng văn chương không, làm thì làm được giảng chưa thông, nó tức cái mình làm mà giờ giảng không thông. (Thầy cười.) Đầu phải người ta làm, chính y làm. Nhưng mà tôi giảng thông y giảng

không thông. Tôi dám bảo đảm y giảng không thông.

Tôi có câu chuyện đang dạy cho nên huyền vi là huyền vi mắt phàm không thấy được. Tu sao có trình độ, hay. Không phải tu cho tới, nên không được, chừng nào tôi mới có, chừng nào tôi mới được đó là đóng cửa, từ từ tôi sẽ tới. Tôi chẳng có thua ông đâu là sẽ tới, thấy không? Nên chừng nào tôi mới tới được cái đó được, đóng cửa, bước tới vấp liền, không có nên được. Từ từ tôi sẽ tới mà tôi chẳng thua ông đâu phải nói câu đó. Dù bây giờ ông làm ông Thượng Đế tôi cũng chẳng thua ông đâu, cái ý chí nó mới bộc khởi; còn mình sợ, mình bây giờ tôi thua. Không được. Bề Trên không muốn mình thua. Nếu mà Bề Trên, mình thua thì đâu có làm được, đâu có thấu được cán bộ, làm sao tương ứng được mà điều khiển nó, thấy không? Người ta cần nó tiến tới, giỏi hơn cũng không sợ nữa mà người ta là cột trụ người ta có thể điều khiển được tương ứng làm việc, ta mượn đó làm việc được. Tâm tâm tương ứng, tương ứng. Cái đó thực sự học hỏi, thật sự học hành, thật sự vô lớp, thật sự dự thi, trình độ không có xảo trá được. Anh viết gì viết, anh lưu loát viết thấy văn chương hay nhưng chưa cắt nghĩa không nổi là trong đó điển anh thiếu. Trình độ bao nhiêu thì anh tự biết mấy chục độ biết rồi.

Bạn đạo: Thưa Thầy, sẵn thì Thầy nói về vấn đề thơ đó anh Tài anh làm thơ anh giảng đó Thầy, có nhiều chỗ con không chịu chẳng hạn như hồi ông Tư dạy, con học ông Tư, con thấy ông Tư nói rất đúng là sóng làm nên gió mà anh Tài thì giảng gió làm nên sóng thì con không chịu.

Thầy: Sóng làm nên gió.

Bạn đạo: Sóng làm nên gió mà nói ngược lại thì con không chịu.

Thầy: Sự cò sát. Nhưng mà anh phải biết giảng hai chiều. Gió làm nên sóng, thấy không? Thì đối về trần tục. Còn đối sự thâm sâu sóng làm nên gió, anh phải hai chiều thì cái lý nó mới thông, phải không? Anh giảng một chiều trước cũng có thể được, gió làm nên sóng. Được! Minh thối thì nước cục cựa chứ gì, nhưng mà nước làm nên sóng, không có nước lấy gì chứng minh sóng. (Thầy cười.) Nước là sóng chứ gì, không có nước lấy gì chứng minh sóng.

Bạn đạo: Mà điển chính là nước.

Thầy: Mà gió thổi cái cây đó có sóng phải không? Phải có nước nó mới thành sóng mà nước làm nên sóng, phải cắt nghĩa hai chiều.

Bạn đạo: Thầy giảng cho con bỏ tức cho con cái này. Hồi hôm, tự nhiên con viết đây mà con hiểu chưa hết cái con viết. Con nói: sóng làm nên gió thành ra mà gió là kinh thành ra gió nhờ sóng mà có, mà kinh nhờ điển mà nên. Con viết rồi tự con ngồi bí mình con.

Thầy: Thì lớn rõ ràng sao bí được. (Thầy cười.) Rõ ràng sao bí được.

Bạn đạo: Nhưng mà con muốn phát triển thêm nữa.

Thầy: Kinh nhờ điển mà nên. Đúng đó.

Bạn đạo: Thì con biết như vậy.

Thầy: Đúng đó. Vì anh ở trong cơ thể anh bao nhiêu thần kinh mà không có điển thì đâu có làm việc được. Nhưng mà kinh nhờ điển mà thông là đúng.

Bạn đạo: Nhưng mà cái bí của con đây là tới một giai đoạn nữa là kinh là gió, gió là kinh cái chỗ đó con không có nói thành công. Xin Thầy bỏ tức cho con chỗ đó.

Thầy: Kinh là gió, gió là kinh được, bởi vì luồng điển nó chạy thì phải có sức mạnh mà sức mạnh nó tạo ra gió có gì đâu mà không biết. Minh nói ra mà xài không được. Thiêng liêng. (Thầy cười.) Nó phải circuler¹. Đương nhiên nó phải chạy nhưng mà nước tạo ra sóng, nước tạo ra gió. Nước là điển, điển là nước, thấy không?

Bạn đạo: Thành có nhiều khi nó bộc khởi, tới đó cái rút, con mới gặp Thầy.

Thầy: Gặp cái nó mở ra rồi bữa sau nó không phải vậy nữa thì nói lại nữa. Cho nên ông Thượng Đế già hàm, già hàm lắm. Cho nên có nhiều người hỏi trước cãi với ông Tư á. Ông già này già hàm lắm, ông tức quá chừng này giờ tôi cãi thua ông, ông này già hàm thiệt. Nói với ông vậy đó, ông già hàm, ông nói câu, tôi nói câu. Câu nào tôi cũng thua ông hết rồi, già hàm quá. (Thầy cười.)

Bạn đạo: Ta nói mình lẻo mép, Thầy.

Thầy: Cho nên người ta xài trung ương. Người ta xài trung tâm năng lực của vũ trụ thành ra người ta tiến hóa vô cùng. Minh xài nghĩa là tâm lý, lấy cái lý trong tâm mà diễn đạt, nó giới hạn. Còn người ta hướng thẳng về trung tâm cần khôn vũ trụ cái gì mà không ra, thấy không? Dễ quá. Giải là hòa, siêu đạt hòa, siêu đạt hòa. Bất cứ cái gì ngay trung tâm nó phóng lên siêu đạt hòa, giải. Còn nếu mà ở dưới nó phóng cao lên nữa thì cho nó cái nữa. Cao cái nữa, cho nó cái nữa.

¹ Circuler: Luân chuyển.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, khi mà cái sự tiến hóa về điển quang của mình thì cái chu kỳ nó đi, nó lại không nhiều khi nó không được đi thẳng mà nó phải đi theo cái signal verticale², rồi tới một hồi nó tới cái signal horizontale³.

Thầy: Cái đó ở dưới thấp. Còn nếu mà người ta đi thẳng lên trên cao rồi đó, đi hư không đại định rồi không có đi đó nữa, cái đó là dưới này. Còn đi lên hư không đại định chỉ đi thẳng thôi, không có đi cái vụ đó nữa. Cõi dưới này phải tập đi. Đi như vậy, đi như vậy, đi như vậy. Cho nên nhiều khi nó tới chỗ đó rồi cái hết. Bí! Anh thấy thiệt hay nhưng mà bí. Ở trong cái bí, nó mới tu. Nếu không bí nó đâu có tu, bí cái nó dòm Trời ơi! Hồi trước mình đâu có biết vụ này, bây giờ mình biết vụ này cũng nhờ tu, về anh mới tu nữa.

Cho nên bài toán của Thượng Đế là dẫn tiến thôi chứ không có bao giờ để mình bị kẹt. Mình chịu tiến thì tới, không chịu tiến thì đứng đó thôi. Biết mình đứng đó mình tới đó, không tiến nữa.

Bạn đạo: Thành ra chúng con cứ sợ rằng cứ đi cái signal verticale, cái signal horizontale cứ đi hoài vậy sao Thầy.

Thầy: Lên tới trên là hết rồi, không có đi cái đó nữa.

Bạn đạo: Lên tới tầng nào thì hết cái đó, tầng Thiên Tiên hay là Phật giới nữa.

Thầy: Vượt khỏi Niết Bàn.

Bạn đạo: Vượt khỏi Niết Bàn thành ra nó quay tròn như vậy thì nó khác nữa phải không Thầy?

Thầy: Cái thơ mà viết cho Cha, mi coi chưa, thấy sao?

Bạn đạo: Con ngu quá mà Thầy hỏi thấy làm sao. (cười.)

Thầy: Cái nào nó cũng coi hết mà hỏi sao nó không biết.

Bạn đạo: Con đem ra.

Thầy: Ồ, đem ra. Không có thơ nào không có gây lộn hết á. Thơ nào cũng gây lộn. Gây lộn là một bài mới, gây lộn là bài mới, hay vô cùng. Chửi nát bát hết. Bồi đắp. Máy người tu lồi thối ngực nặng liền hà. Không có trình độ không dám chửi những câu đó. Cái kiêng đâu rồi? Y viết tôi có mấy câu hà.

*Tiến vào cõi khổ
Này Phật ơi!*

² Signal verticale: Tín hiệu theo chiều dọc.

³ Signal horizontale: Tín hiệu theo chiều ngang.

Bài toán liền.

*Tiến vào cõi khổ
Đạp đổ Niết Bàn
Giết thẳng Phật Tám
Rõ mặt Ngọc Hoàng*

Hay không? Người phàm nghe một ngực lăm phải không?

*Nhớ thương vô tận
Phật ơi! Phật ơi!*

(Thầy cười.)

*Kính dâng Ngọc Đế
Sống trong cảnh khổ
Tánh trần nát tan
Vô danh Phật Tám
Tâm vẫn sống an
Vô cùng tiến hóa
Cha ơi ! Cha ơi!*

(Thầy và bạn đạo cùng cười). Vậy ông mới thương chứ. Ra bài mà nói chết cha, Cha chửi rồi, tiêu rồi, cú này tiêu rồi. Về ông mừng ghê lắm, kêu tui nó tới hết, mày coi nè, thấy không?

Bạn đạo: Siêu diệu quá phải không Thầy?

Thầy: Có người thường mà ra cái này, chắc ông Thầy ông quả rồi.

Bạn đạo: Thơ làm ngày 15 tháng 8 năm 1980.

Thầy: Đức Huệ Mạng Kim Cang Ngọc Đế quyền uy đánh mày đó nói cho mày biết nhưng mà vẫn ngon lành mà.

*Tiến vào cõi khổ
Đạp đổ Nát Bàn
Giết thẳng Phật Tám
Rõ mặt Ngọc Hoàng
Nhớ thương vô tận
Phật ơi! Phật ơi !*

Bạn đạo: Rồi con đọc cái này, con mừng cho Thầy quá Thầy

Thầy: Ở đây mình á

*Sống trong cảnh khổ
Tánh trần nát tan
Vô danh Phật Tám
Tâm vẫn sống an*

Vô cùng tiến hóa
Cha ơi! Cha ơi!

Vĩ Kiên

Chơi nữa đi (Thầy cười). Nó thích tu ở chỗ đó. Không có trình độ đưa cái đó vào anh nhào liền. Không có trình độ nhào à. Chịu không nổi. Không có trình độ nhào liền hà. Mà không được ngồi suy nghĩ trả lời. Năm viết là phải trả lời liền, đi thi mà.

Nếu mà suy nghĩ để trả lời chết với Y, dữ lắm chứ không phải tầm thường. Nghĩa là một cú người ta đâm vô, bây giờ mình phải làm sao để hút cái cú đó và giải cái cú đó ra, vô sĩ phải biết cái vụ đó. (Thầy cười.)

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 11/11/1980)



Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”

Kính thưa quý bạn đạo,

Ban Tổ Chức xin thông báo một số tin tức về Đại Hội như sau:

Ghi danh:

1. Ban Tổ Chức sẽ chính thức gửi tổng kết số phòng ghi danh đến khách sạn vào ngày 16 tháng 7. Bạn đạo dự định tham dự Đại Hội DHĐP 2012 xin vui lòng ghi danh trước cuối tuần này và xin điền thẳng vào Phiếu Ghi Danh (PGD) bằng Word kèm theo đây và gửi lại qua email của BTC để chúng tôi làm hồ sơ ghi danh trước cuối tuần này và xin đóng trọn tiền ghi danh như trong PGD.

Check, Money Order, Bank Draft xin ghi trả cho: VoVi F.A. of New York, và gửi về địa chỉ:

Lam Nguyen

P.O. Box 92062

Portland, OR 97292-2062

USA

2. Bạn đạo ghi danh sau ngày 16 tháng 7 thì BTC sẽ không bảo đảm lệ phí Đại Hội đúng như trong PGD. Vì thời gian Đại Hội cũng trùng vào ngày hội họp lớn Asian Expo và tùy theo nhu cầu của khách sạn cho nên khách sạn có thể cho thêm từng phòng tùy theo số bạn đạo ghi danh. BTC sẽ thông báo cho bạn đạo đó biết nếu có sự thay đổi về lệ phí Đại Hội.
3. Khi điền đơn ghi danh xin quý bạn điền đúng tên, họ và các chi tiết như trong sổ thông hành/hộ chiếu (passport).

Chiếu khán (Visa):

1. Chiếu khán vào Cambodia:
 - 1a. Bạn đạo ngoại quốc vào Cambodia cần phải có chiếu khán. Chiếu khán có hiệu lực trong vòng 3 tháng kể từ ngày cấp, không phải là ngày vào Cambodia và vào một lần. Thời hạn ở Cambodia không quá 30 ngày, quá hạn này thì sẽ phải xin gia hạn, xin xem thêm chi tiết trong website. Quý bạn có thể xin chiếu khán bằng 2 cách như sau:

- Trực tiếp: Tại phi trường Phnom Penh hoặc qua đường bộ tại biên giới Mộc Bài – Bavet.
Các giấy tờ cần thiết để xin chiếu khán:
 - Sổ thông hành (passport) phải có hiệu lực ít nhất 6 tháng kể từ ngày vào Cambodia.
 - 2 tấm hình cỡ 4 x 6 cm hoặc 2” x 2”.
 - 25\$ US tiền lệ phí chiếu khán.
 - Electronic visa: Vào website sau để xin trực tiếp qua email: <http://www.mfaic.gov.kh/evisa/>
. Các chi tiết cần thiết để xin chiếu khán:
 - 1 tấm hình cỡ 4 x 6 cm hoặc 2” x 2” được scan theo dạng jpg. Bạn có thể chụp hình bằng digital camera và sẽ được giữ lại qua dạng này.
 - Thẻ tín dụng (credit card) để trả tiền lệ phí visa khoảng \$25.
 - Sau khi điền đầy đủ chi tiết trong website và hoàn tất hồ sơ, quý bạn sẽ nhận được qua e-mail một E-visa trong vòng 1 hay 2 ngày. Sau khi nhận được bạn phải in ra 2 bản bằng màu hoặc trắng đen: (1) để trình khi nhập cảnh và (1) khi xuất cảnh.
- 1b. Bạn đạo Việt Nam vào Cambodia cần có sổ hộ chiếu nhưng không cần phải xin chiếu khán Cambodia.
2. Chiếu khán vào Việt Nam:
- Bạn đạo ngoại quốc dự định về thăm thân nhân/du lịch tại Việt Nam trước khi qua dự Đại Hội thì nhớ xin chiếu khán Việt Nam loại “Multiple Entry” (Vô Nhiều Lần) để trở về lại Việt Nam sau khi tham dự Đại Hội. Nếu không sẽ phải xin lại, tốn thêm tiền và mất thì giờ của quý bạn.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com



Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính mong các bạn đạo thành tâm cầu nguyện cho Bác Đỗ Tấn Biếu, sanh năm 1939 (tuổi Kỷ Mão). Mất lúc 13 giờ 30 ngày 7 tháng 7 năm 2012 (ngày 19 tháng 5 năm Nhâm Thìn) tại ấp Vĩnh Quới, xã Long Vĩnh, huyện Gò Công Tây, tỉnh Tiền Giang. Hưởng thọ được 74 tuổi. Linh cử chôn tại đất nhà.

Bác Đỗ Tấn Biếu là ba của bạn đạo Đỗ Thị Kim Thoa, ở Mỹ Tho, tỉnh Tiền Giang.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Mỹ Tho thành kính xin chia buồn cùng gia đình và thành tâm cầu nguyện cho bác sớm siêu thăng tịnh độ.



Thi Ca của Đức Thầy

Tapei, ngày 2 tháng 1 năm 1974

Nhơn sanh tâm loạn trí nan vương
Khổ hạnh bần tri mới tỏ tường
Thế cảnh tạm lường ta tự giác
Trí minh thân giả dẫn đo lường

Đường đời diễn tả như sương
Minh minh yếu yếu dẫn đường thế sanh
Kẻ minh thuyết lý rõ ràng
Người chưa minh cảm núp màn yếu minh
Bày ra thế cảnh nhơn tình
Bất minh đời đạo cho mình là hay
Luyện tâm sửa tánh hằng ngày
Cũng chưa biết được thân Ngài là ai?
Lập ra thế cảnh lập đài
Bày cho thiên hạ tin Ngài tin ta
Tự phân lý lẽ chánh tà
Ta bà hai buổi hì hà nói tu
Tu sao cho khỏi ngục tù
Giam hồn giam vía mây mù phủ che
Bên trên thảng cảnh chẳng về
Tự lưu tại thế bổi bê trăm bề
Tiền tài của cải ê chề
Tranh nhau mưu lợi phán phê giựt giành
Mưu đồ ước nguyện khó thành
Chung quy tự sửa tự hành mới nên
Khai thông chơn điển lập nền
Cảm giao Tiên Phật tiến lên cõi Trời
Không tu chớ quá lắm lời
Đắm mê trần tục cuộc đời khổ đau

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

NGỌC CHIÊU (tiếp theo)

...
ÔNG TÁM GIẢNG:

Sau khi chúng ta đọc hết mười điện địa ngục, và trong lý luận dẫn tiên của chư Minh Vương tại địa ngục, những quan thần làm việc, Phật Tể Công, Dương Thiện Sinh. Chúng ta mắt mù không thấy nhưng mà chúng ta xét lý đó có xa thực tế không? Lời giảng giải của những vị đó có cứu độ chúng sanh không? Có cứu độ tâm linh của chúng ta không? Có cho chúng ta có một cơ hội cuối cùng để tự sửa, tự thức không? Cho nên ngài đã khuyên chúng ta phải tu, phải sớm trở về.

Khi chúng ta thấy tội hồn bị giam hãm tại địa ngục, thì những tội hồn đó trước kia cũng như chúng ta, không biết giá trị của cái hồn cho nên đến ngày phải bị giam hãm xuống địa ngục mới thức giấc rên xiết, kêu la, đau đớn, khổ cực. Nhưng mà hồn bất diệt, để cho chúng ta thấy đạo lý đã nêu lên. Nhưng mà có tu mới biết hồn bất diệt, còn nếu không tu làm sao biết hồn bất diệt. Những phân lý đã nói như thế đó, tội hồn bị giam, bị đau khổ ở ngục soi tim, nước tiêu, phân bùn hôi thúi, phải chịu cảnh lột da mặt, mổ xẻ, hành hạ đủ thứ, rừng rợn như vậy để chi? Để cho thức tâm. Mà ngày nay chúng ta ở dương gian có bị cảnh hành hạ đó không? Chắc chắn chúng ta đã và đang bị. Chúng ta là một tội hồn đang bị giam hãm ở trong tiểu thiên địa này mà nếu chúng ta không thuận thiên, không làm đúng theo đạo đức thì chúng ta đến đâu? Chúng ta gặp phải nghịch cảnh của nội tâm. Khi chúng ta đi giết một người, hại một người, nói xấu một người, phi báng đạo pháp, tâm chúng ta không được yên ổn. Ai là người gánh cái bệnh đó? Bệnh đó là bệnh nan y, đau khổ mà đã tắm tới không thấy mình lại chề người. Hỏi cái tội đó là tội gì? Càng ngày càng tội thêm cho nên chúng ta là người tu, biết tu,

biết trở lại với luật quân bình sẵn có của chính mình thì chúng ta là đại phước đức, đã hiểu chúng ta có cơ hội và ăn năn hối cải sự sai lầm của chính mình để trở về với căn bản sẵn có của Thượng Đế đã và đang ân ban cho chúng ta và cho chúng ta có một cơ hội cuối cùng để thức giác.

Ở thế gian cứ tưởng có bạc tỉ là hết tội đâu? Có bạc tỉ chết đi vẫn còn tội, để xác nhận cho chúng ta thấy rõ. Có bạc tỉ tội mua cũng không được cái tội. Cho nên tội ta làm thì ta chịu, nếu chúng ta không tu thì ai dẫn chúng ta tiến. Cho nên ở thế gian Thượng Đế đã ban cho chúng ta nhiều cơ hội, nhiều chùa chiền, nhiều nhà thờ, nhiều nơi thuyết chân lý, giảng giải chân lý để cứu độ tâm linh thích hợp tùy theo khả năng sẵn có và đại nguyện của chính mọi người. Cho nên mau mau tìm lấy một con đường để mà đi. Cho nên Thượng Đế đã ban tất cả những phương tiện cho chúng sanh nhưng mà chúng sanh không chịu tu thì làm sao mới ngộ được.

Cho nên người tu càng quý Địa Ngục Du Ký và thấy rằng tôi từ địa ngục mà ra và tôi thấy rằng tôi đã qua các cảnh rừng rợn mà ngày nay tôi thức tâm, tôi trở về với sự quân bình tu học. Tôi mới nghiên ngẫm cái sự trang nghiêm và giáo hóa của Thượng Đế toàn là đại từ bi cứu độ chúng sanh kể cả địa ngục. Con người xuống địa ngục không cần biết ông Trời, bán ông Trời ăn, nhưng mà ông Trời cũng cho cơ hội cuối cùng để cho nó trở về với chính nó. Cho nên quá hạn bao nhiêu năm bị tù tội, mà không ăn năn sẽ triển hạn. Cho nên chúng ta ở thế gian cũng vậy, luật pháp cho chúng ta thấy nếu mà chúng ta phạm pháp thì cũng phải ở tù vậy. Nhưng mà ở thế gian còn có chỗ lo được nhưng mà địa ngục thì miễn đi, không có chỗ lo.

Ngày nay chúng ta ở trên thêm tình thương và đạo đức, mà chúng ta không biết xây dựng tình

thương và đạo đức. Ngọc Hoàng Thượng Đế đã cho chúng ta một cơ hội cuối cùng đó là tình thương và đạo đức đã ân ban cho chúng ta ngày nay chúng ta mới có cơ hội được đọc cuốn Địa Ngục Du Ký và biết được sự sai lầm của chính mình. Trước khi chưa đọc cuốn Địa Ngục Du Ký mọi người làm sai đều có ăn năn giữa vợ chồng, cha con sai trái lẫn nhau cũng có chút thì giờ ăn năn hối cải. Nhưng mà nếu ngoan cố đi chẳng nữa là tự xoáy con tim mình mà thôi. Cho nên mở thêm những nhà thờ, mở thêm những chỗ tu học, cho con người đạt tới sự thông minh, giao cảm thiên địa đã viết ra được những triết lý siêu diệu để cảm động lòng người và mong người sớm thức tâm và những người tu học trì chí đạt pháp; Phật Thích Ca, Jesus Christ tự giải thoát để ảnh hưởng chúng sanh và đến ngày nay chúng sanh không chịu học thì tội đó ai làm? Chính chúng sanh đã làm. Cho nên chúng sanh phải thức giác, chúng sanh phải thấy rõ mình có hồn, lo giữ hồn mà tiến vì hồn chúng ta không cần thiết tham lam quá nhiều nhưng mà cần thiết đạo đức, tình thương, quân bình để thăng hoa thì điều đó là điều quan trọng. Tại sao chúng ta không học? Chúng ta còn sanh lòng bán tín, bán nghi, ham của phi nhân không làm điều nhân đạo thì làm sao chúng ta được giải thoát. Hỏi tất cả chúng ta đây ai cũng là tị phú, chết rồi đi đâu? Đem được của cải đi không? Đem được phu thê đi không? Con cái đi được không? Tất cả phải ra đi với một mình. Ra đi với động hay tịnh. Ra đi với động là đi xuống địa ngục. Ra đi với thanh tịnh thì được sáng suốt học hỏi nơi cõi trên là Thiên Đàng. Cho nên người tu phải ý thức rõ cái quan điểm và mục đích của hành giả. Chúng ta hiện tại ở trong hoàn cảnh động loạn của thế gian, hơn thua của thế gian rồi bây giờ chúng ta thức tâm, chúng ta trở về với luật quân bình đời đời bất diệt. Chúng ta mới tìm con đường tu, tu là tu bổ sửa chữa cho trở lại quân bình chứ không phải tu là ý lại nơi Trời Phật. Nếu ý lại được Trời Phật thì chúng ta làm người, có tiền chúng ta mua Trời Phật trước khi chúng ta chết. Cái điều đó ở thế gian họ đã làm rồi. Những người nhà giàu ở Trung Hoa xưa kia cũng đã làm, kiếm bao nhiêu tiền, lo đốt vàng, bạc gửi xuống âm phủ để ngày nào tôi chết tôi sẽ lãnh tiền ở ngân hàng ra.

Điều đó các người tị phú xưa kia cũng đã có làm nhưng mà bao nhiêu người đã báo cáo cho chúng sanh là tôi đã gửi được bao nhiêu tiền và đã lãnh được bao nhiêu tiền tại âm phủ. Không có! Chỉ có làm phước mới chuộc được tội. Đó là điều quan trọng kêu là thực thi tình thương và đạo đức.

Con người phải biết thương yêu con người, con người phải biết kính trọng con người cũng như kính trọng Thượng Đế kêu bằng “*Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong*”. Chúng ta khinh thị món quà báu của Thượng Đế giáng lâm thế gian là giáo dục cho chúng ta. Hiện tại chúng ta có một thể xác huyền vi tốt đẹp như thế này. Ai an bài? Cái thể xác của các bạn do càn khôn vũ trụ cấu trúc thành. Khoa học huyền bí vô cùng mầu nhiệm không thấy cái cơ năng tiến hóa trong nội thức. Không có bao giờ thấy nổi, không có máy móc nào chứng minh được. Nhưng mà nó đứng trong cái giới vô cùng. Cơ hội cuối cùng cho chúng ta mượn cái thân xác này để hành động, để thức tâm, để trở về với căn bản quân bình, thanh tịnh và sáng suốt. Cho nên chúng ta hiểu được cái hồn là đại phước đức, sớm ăn năn để lo tu và thấy cái quá khứ sai lầm của chúng ta, thì phi đủ thứ, nói xấu người này người kia người nọ, vu khống không có bằng cứ. Đó là tạo cái tội trạng tẩm tòi cho chính mình.

Cho nên chúng ta phải biết cái đường đi thì không bao giờ đi trật mà chúng ta mờ ám, la lô thêm thì kẹt thêm mà thôi. Tất cả các chúng sanh giáng thế đều khốc lộc, không chịu nhập xác nhưng mà rồi một thời gian cũng thấy quen rồi thì lại xin Trời Phật ân ban cho tôi sống lâu một chút để gần con cháu. Tôi mà không sửa tâm để trở về với nguồn cội thì tôi gần địa phủ hơn chứ còn con cháu đâu có gần được tôi. Bây giờ tôi có kiếm được bạc tí, rồi con cháu nó cũng hưởng, bị sa đọa mà thôi. Cho nên tình thương và đạo đức của Trời Đất sâu rộng vô cùng càn khôn vũ trụ đã chiếu thanh quang điện lành cho tất cả mọi giới được đồng hưởng và thăng hoa đi lên nhưng mà không thức tâm thì tự chôn sống mình chứ không ai dám vô can thiệp cái vụ đó.

(còn tiếp)

